

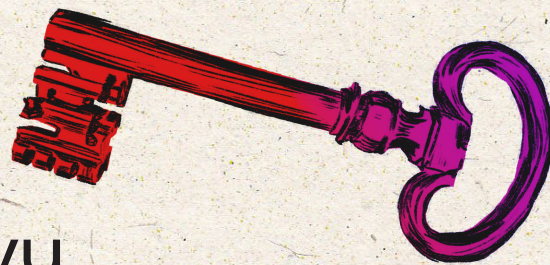

ag
on
ie

Úvodník

Zdá se mi, jako bychom v poslední době všichni žili na černobílém spektru. Jednotlivé dny jsou od sebe k nerozeznání a jako v omšelých kójiích pozorujeme zpoza oken našich domů podzim. Jít ven není čas, síla, možnost. Přijde mi pozoruhodné, že zatímco naše existence se zúžila na počítačové obrazovky a fádní zašedlou rutinu, příroda kolem nás právě hýří těmi nejkrásnějšími a nejneomnožnějšími barvami - jako by se nás samotný podzim snažil vytrhnout ze statické melancholie. A my si řekli, proč mu v tom nepomoci? Proč čtenářům nedonést trochu té barevné rozmanitosti až do pohodlí jejich domovů? Proč s nimi také nesdílet paletu podzimu? A povedlo se. Listopadové číslo je plné (děkujeme za to!) obrázků, fotografií, kreseb, komiksů a grafik a básní, jimž se ne nadarmo říká "zvukomalebne". Podílí se na něm nejen studenti, ale dokonce i profesori a absolventi. Mluví o pestrosti, různorodosti a změnách. A že jich je, stačí se rozhlédnout! Mění se ministři zdravotnictví, jak Emma skvěle vystihla ve svém komiksu, mění se barva listí, proces, jenž kouzelně popsal Vojta na straně 5, třídy se vrací do školy. Věříme, že se už brzy podaří tu skořápku černobílé jednotvárnosti prorazit - a že tomu Agónie napomůže. Toto číslo tedy budiž oslavou podzimu, svobody a umění!

Vaše Justý a Linda •

Linda X. Součková a Justýna Tůmová

Krátké zprávy

Bratři a sestry z oktáv už zase chodí do školy prezenčně. Takový osud z části potkal i nižší gymnázium.

#ZpátkyDoŠkoly #PlagaABlatnýŘekli

Arcibiskupskému gymnáziu byla poslána nabídka od Masarykovy univerzity na zúčastnění se on-line zimní školy současné evropské politiky. Přednášky jsou zdarma, takže kdokoli, koho zajímá evropské dění, je vítán [zde](#). Pozor! Přihlášky můžete posílat jen do 3. prosince.

#MasarykovaUniverzita

#VzděláníMimoŠkolu

#PanProfesorPešekPosílalEmail

Rodiče se 15. listopadu zúčastnili prvních on-line třídních schůzek.

#Lockdown #SnadJenDobréZprávy

#ČtvrtletíNásMáVHrsti

Vzhledem k nedávné tragédii s bývalou absolventkou Ninou B. Hustedovou se její blízcí rozhodli založit sbírku na splnění jejího nesplněného snu - domov důchodců. Na sbírku můžete přispět [zde](#).

#SbírkaProNinu #DomovDůchodců

#SplňteSen

A velká gratulace na závěr - paní profesorka Košková očekává miminko! Hodně štěstí a zdraví do dalších dní! #BunInTheOven •

Obsah

- 2 [Úvodník](#)
- [Krátké zprávy](#)
- 4 [Obraz podzimu](#)
- [O obálkách, paletách a svobodě](#)
- 5 [Oranžové období - proč vlastně?](#)
- 6 [Osobnostní test: Paleta osobnosti](#)
- 12 [17. listopad](#)
- 14 [Svoboda jinak](#)
- 15 [Kde Domov můj: variace na AG](#)
- [Být pozitivní](#)
- 16 [Rozhovor s panem profesorem](#)
- [Peškem](#)
- 17 [Zugvögel oder Spiritus, ubi vult, spirat](#)
- 18 [Kam se obrátit](#)
- [Významné ženy](#)
- 20 [Problematická místa Černého kontinentu](#)
- 21 [Křehká rovnováha](#)
- 23 [Toaletní papír](#)
- 24 [Jak Jaroslav Ježek ke svému příjmení přišel](#)
- 25 [Slova v ofsajdu](#)
- 26 [Hromadná recenze](#)
- 28 [Recept na pečený čaj](#)
- 30 [Recenze na Collete](#)
- 31 [Fotbalisti](#)
- 32 [zMěNy](#)
- 33 [Obrázkové vtipy](#)
- 34 [Komiks](#)
- 41 [Malíř podzimu](#)
- [Listopad](#)

Redakce

Justýna Tůmová, VI.A
Linda Xochitl Součková, VI.B
Vojtěch Tax, VIII.B
Miriam Žytková, I.A
Christoph Slaměník, V.B
Benedikta Peterková, IV.A
Marta Majerová, VII.A
Magda Hůlková, VII.A
Ondřej Ruczaj, II.B
Marie Probstová, IV.A
David Janák, II.B
Jiří Rousek, II.B
Kateřina Vrtišková, VI.A
Emma Cejlová, IV.A
Radek Dočkal, I.B
Robert Dittman, I.B
Natálie Barbora Skalská, I.B

příspěvatelé z řad učitelů a absolventů

Marlene von Streit
Martina Moravcová
Otakar Hybner
Jan Parolek

korektura

Kilián Benda, VII.A
Vítěk Frei VI.A
Martin Janata, VI.A

přední obálka + klíče

Lukáš Witzany, VIII.B

sazba

Barbora Hnyková, VII.C

agónie, listopad 2020

Vyšlo v elektronické podobě

Anonym

obraz podzimu

Černá čapka, dlouhý vous,
Pár tahů štetcem přes bílé plátno.
V ruce volné koláče kous
a i když je v oně tmě vidět jen matno,
a i když jsou tahy změna v nenávratno,
koláčem plný Francouz
si je svými kroky jist.

Rudé slunce, zlaté deště,
malířovi hnědé oči
vpíjí se do plátna velkého ještě,
štětec svírá jako železné kleště,
když se na stoličce točí,
hledaje kouzlo bílých míst.

Listy nechá zoranžovět,
nahé stromy jsou jeho pýchou.
V hlavě drží mnoho nevyřčených vět,
ale s odvahou malovat uschlý květ,
a možná s obavou tichou,
nechává zrůžovět daleké nebe.

Zvláště zelená smíchaná s hnědou
a udělá poslední úpravy obrazu.
Pak koukaje na barvy mísící se mezi sebou,
Jaké boje a mluvy každá s každou vedou,
jak se to podobá podzimnímu odrazu.
A v tu krásu vmaluje odraz sebe. •

Justýna Tůmová

O obálkách, paletách a svobodě

Listopadové číslo Agónie se nese v duchu palety podzimu. Palety, jejíž barvy malují stromy, malují mlžné opary nad krajinami, malují lidské duše. Malují hřejivě a zlatě, malují chladně a sychravě, malují v barvách rudého sametu. Malují teplo a bezpečí domova, malují noc, jež zbrzka padá na svět, malují záblesky kovu klíčů. Stovek klíčů, tisíců klíčů a nekonečného zvonění. Klíčů a zvonění, zvonění a klíčů, sametového zvonění, hlasitějšího a úpěnlivějšího než zvuk zvonů celé stovky pražských věží dohromady.

Zvonění a cinkání, cinkání a zvonění, klíče a svoboda.

Podzim potáhl paletu sametem a maloval. Maloval svobodu, maloval cinkání, maloval klíče.

Maluje už třicet jedna let. •

Vojtěch Tax (+ilustrace)

Oranžové období - proč vlastně?

Podzim je v plném proudu, a i když si to nemůžeme vychutnávat tolik jako jiné roky, listí se barví do krásných odstínů oranžové, žluté a červené. Úžasný je pak pohled na zalesněné kopce, údolí i parky, které hrají barvami, dokud listí neopadá. Proč k tomu ale dochází, proč rostliny, hlavně stromy, ztrácejí svou charakteristickou svěží zelenou?

Vysvětlení spočívá v mechanismu, jakým rostliny získávají energii - fotosyntéze. Ta obvykle probíhá v listech za přítomnosti vody a slunečního záření a vzniká při ní glukóza a kyslík. Fotosyntézu umožňuje chlorofyl, složitá organická molekula, která obsahuje i atom hořčíku, jenž se nachází

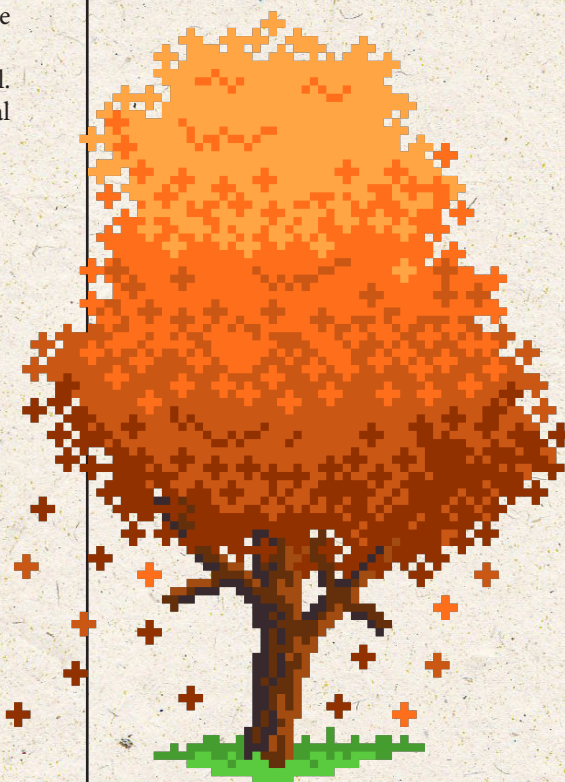
v chloroplastech. Tolik všichni víme z hodin biologie.

Teď ale ke změně barvy. Na podzim se spolu se zmenšujícím se úhlem slunečních paprsků dopadajících na zemský povrch snižuje i jejich intenzita a fotosyntéza tak probíhá méně a méně. Nutný chlorofyl se v listech přestává obnovovat, takže jeho množství postupně ubývá. Listy ovšem obsahují i jiná barviva než chlorofyl, například karotenoidy či flavonoidy, které se rozkládají pomaleji, a proto jsou v tomto období v listech vidět. Právě tato barviva zapříčinují žluté a oranžové tóny, tak časté na podzim.

Možná si říkáte, to přeci není kompletní vysvětlení, vždyť některé stromy mají listy na podzim sytě červené, vínové až červenohnědé, a máte pravdu. Za tyto odstíny nemůže pouze úbytek chlorofylu, který odhaluje další barviva, která jsou jinak po celý rok ukrytá, ale i vznik barviv nových, konkrétně antokyanů. Tato barviva se vyznačují červenou barvou, hnědou způsobuje mimo jiné ukládání tříslovin v listech, jako třeba u ořešáku. Některé stromy, například jistě kultivary javorů, obsahují červená barviva v listech po celý rok, což jim dává typický vzhled.

Proč ale na podzim listí opadá? Stromy tak zabráňují ztrátám životně důležité vody. Opadání probíhá ve třech fázích: resorpce, kdy se rozpadá chlorofyl a vzniklé látky společně s vodou jsou odsáty, tvorba ochranné vrstvy, která kryje místo, kde se list odpójí, a samotné odpadnutí.

Až zas budete někdy venku, rozhlédněte se kolem sebe, určitě najdete mnoho příkladů krásných barev. •

Test - Paleta osobnosti

Po dlouhé době se vracíme s další formou testu osobnosti, tentokrát na "Tvou" osobní barvu. Zaškrtávej odpovědi, které jsou Ti nejbližší, a pamatuj si písmeno v závorce, které je Tvé odpovědi přiřazeno. Spočítej si, kterých písmen máš nejvíce, a na konci testu se podle toho dozvíš svůj výsledek.

Doufáme, že si test užiješ a nově nabyté vědomosti o svém charakteru využiješ ku svému prospěchu ;). Za pomoc děkujeme Beni Peterkové a Vojtovi Taxovi, kteří se s námi podíleli na tvorbě básniček.

Tvůj spolužák by si od tebe chtěl opsat otázky do testu. Co ty na to?

1. Samozřejmě pomohu. Těší mě, že si vybral zrovna mě. (C)
2. Lidé za mnou takto chodí často, asi jsem spolehlivý/á. Jsem už tedy docela zvyklý/á pomoci. (B)
3. Pošlu, co mám. Není důvod nad takovou situaci jakkoliv dumat nebo ji hrotit, tak se to prostě dělá. (H)
4. Trochu se zdráhám. Ne, že bych nechtěl/a, ale vím, že opisování ode mě rozhodně správnost nezaručí. (D)
5. Neodpustím si štiplavou poznámku o tom, proč to daný spolužák nezvládl sám. Většinou ale otázky pošlu. (A)
6. Jsem rozpolcený/á. Na jednu stranu je správné pomáhat ostatním, na druhou stranu je to nefér a podvod. (F)
7. Obtěžuje mě to. Spíš nepošlu. (E)
8. Většinou jsem ještě zmatenější než ten, kdo se ptá. (G)

U večere se tě rodiče ptají "co bylo ve škole". Co jim odpovíš?

1. Řeknu "nic" a víc to nerozvádím. Stejně to reálně nikoho nezajímá. (E)
2. Začnu se rozčilovat nad tím, jak jsou profesori neféroví a že kdybych byl/a ředitel/ka, všechny bych je hnedka povyházel/a. (A)
3. Popravdě jim se vši vážností řeknu o všech testech, známkách,

kamarádech, profesorech, trablích, radostech, nespravedlnostech... až si všimnu, že rodiče odešli. (F)

4. Pokrčím rameny a řeknu něco ve stylu "v pohodě, jako vždycky" a soustředím se raději na jídlo. (H)
5. Na co že se mě rodiče ptají? Byl/a jsem myšlenkami jinde. (G)
6. Začnu jim povídat, co jsme se spolužáky na hodinách vyváděli za nekalosti, a strašně se tomu směji. (D)
7. Chci jim odpovědět, ale pořád mi na mobile pípají zprávy od spolužáků, kteří se mnou potřebují něco probírat. (C)
8. Tradičně odpovídám stejně, nijak obsáhle, ale popravdě. (B)

Který z citátů je ti nejbližší?

1. „Je lepší shořet než vyhasnout.“ (A)
2. „Fantazie je náš duch a náš démon.“ (G)
3. „Lež bývá často jednodušší než pravda. Proto je k pravdě potřeba větší síly.“ (F)
4. „Žádná láska není tak opravdová, jako láska k jídlu.“ (H)
5. „Pokud chceš zachovat klid a mír, musíš začít u sebe.“ (C)
6. „V životě se člověk učí nejdříve chodit a mluvit. Později se pak učí sedět a držet hubu.“ (E)
7. „Boží mlýny melou pomalu, ale

jistě.“ (B)

8. „Mějte dobrou náladu. Dobrá nálada sice vaše problémy nevyřeší, ale naštvě tolik lidí kolem, že stojí za to si ji užít.“ (D)

Který z učitelů je ti nejbližší?

1. Paní profesorky Chlebounová a Angelová. Jsou plné nápadů a někdy s hlavou v oblacích. (G)
2. Páni profesori Váňa a Žváček. Jejich velice specifická autorita je povznáší nad ostatní. (A)
3. Paní profesorky Truhlářová a Landová. Přesně vědí, jak zvolit látku, aby žáka nestrhaly. Navíc jsou jejich praktické schopnosti jedinečné. (H)
4. Páni profesori Vavřín a Málek, oba starostliví milovníci přírody. (C)
5. Pan profesor Trepěš a paní profesorka Chloupková. Při dobré náladě jsou baviči celé třídy. (D)
6. Páni profesori Pešek a Bernard. I kdyby kolem domy padaly, zachovají klid a rozvahu. (B)
7. Pan profesor Hybner. Vždy je na vše pečlivě připraven a podvádím se vyhýbá obloukem. (F)
8. Pan profesor Kořonthály s jeho skvěle sarkastickým přístupem k takřka všemu. (E)

Jaké jsi znamení zvěrokruhu?

1. Beran, Lev (A)
2. Štír (E)
3. Blíženci, Střelec (D)
4. Kozoroh (B)
5. Panna (F)
6. Ryby, Vodnář (G)
7. Býk (H)
8. Rak, Váhy (C)

Při online výuce přes Meet...

1. Zapisuju všechno, co profesor řekne, a dávám neustálý pozor. (F)
2. Jím, ale poslouchám, co se děje. (H)
3. Tam vůbec nejsem. Stejně ta výuka nemá smysl a nic mi to nedává. (E)
4. Snažím se dávat pozor a zároveň odpisovat spolužákům ve třídní skupině, co se děje a jak mají co dělat. (C)
5. Se rozčiluju, že mám např. hloupé internetové připojení nebo že někomu pořád něco v pozadí hučí. To se nedá! (A)
6. Mám vypnutou kameru i mikrofon a místo výuky pařím s kámošema Among Us. (D)
7. Mám zapnutou kameru, ale jen koukám do Meetu, případně přikývnu, když se profesor o něčem ujišťuje. (B)
8. Ani nevím, že je Meet. Ale když už se náhodou připojím, tak pozdě a pak netuším, co se děje... (G)

Čemu se nejraději věnuješ ve volném čase?

1. Četbě. (B)
2. Počítačovým hrám. (H)
3. Hraní divadla. (D)
4. Sportu. (A)
5. Tvůrčímu psaní/kreslení. (G)
6. Svým kamarádům či drahé polovičce. (C)
7. Užívání si chvilky samoty a klidu. (E)
8. Sebevzdělávání se. (F)

Jsi emotivní?

1. Velmi hluboce. Rád/a o svých vnitřních pocitech přemýšlím a snažím se jim co nejlépe porozumět. (G)
2. To tedy! Emoce mě ovládají víc než já je. (A)
3. Docela ano, někteří mi i řekli, že jsem afektovaný/á. A přitom se jen umím nadchnout! (D)
4. Tak obvykle. Často dávám pozor,

- abych svými případnými výlevy někoho neranil/a. (C)
- Pocity samozřejmě vyjadřuji, ale v rozumné míře. Naopak mi vadí ti, co vše dramatizují. (H)
 - Ano, ale nemám ve zvyku to dávat najevo. (E)
 - Většinou spíš ne. Jsem dost flegmatický/á a jen tak mě nic nevyvede z míry. (B)
 - Ne. Většinu situací řeším čistě racionálně. (F)

Jaký by byl tvůj ideální pokoj?

- Velice útulný. Chci, abych po každé, když do něj vstoupím, měl/a pocit, jako by mě obejmul teplý zimní svetr. (H)
- Plný nejrůznějších (ale vzájemně ladících) výrazných barev, aby mě jen pohled na něj nabíjel dobrou náladou. (D)
- Mé vlastní kouzelné místočko, jež by mne nepřestávalo inspirovat a bylo palivem pro mou fantazii. (G)
- Čistý, organizovaný a přehledný. Nic by mě v něm nepřehlcovalo a vše by bylo na správném místě. (F)
- Topící se v mysteriózním šeru, laděný do tmavých barev. Pro každého, kdo ho neobývá, je jako cizí planeta plná prapodivností, ale pro mě je skryší - místem, kde mám soukromí a jsem sám/sama sebou. (E)
- Zjevně zabydlený, vhodný k trávení času s přáteli a plný stop a upomínek na takové chvíle. (C)
- Místo, které mě bude nabíjet energií a sebevědomím. Styl dekorací drsný, takřka syrový - zkrátka "husté" a "síla"! (A)
- Nic extra, výzdoba pouze decentní. Hlavní je, že to je místo, kde se dokážu opravdu pořádně zrelaxovat. To je priorit. (B)

Kdo je tvůj/tvá ideální partner(ka)?

- Kdokoliv, kdo po mně nebude nic moc chtít, nebude vyšilovat kvůli každé hlouposti a bude mě mít prostě rád. (B)
- Někdo se třemi vysokoškolskými tituly, který je ochoten se se mnou bavit o věcech na úrovni a vždy mi na to řekne svůj upřímný názor. (F)
- Někdo aktivní, s kým není nuda, má rád adrenalin a umí si stát za svým názorem. (A)
- Někdo, kdo mě nebude svazovat, přeje mi dostatek volnosti a ke všemu bude mít luxusní smysl pro humor. (D)
- Někdo, kdo zná své hranice a zbytečně na sebe nestrhává pozornost. Měl by vědět, kdy přestat a kdy zas pomoci ostatním. A hlavně by neměl být sobecký. (C)
- Člověk s pochopením pro mé pocity, který by mi naslouchal. (G)
- Spíš rodinný typ s pořádným selským rozumem a racionálním myšlením. Takový obyčejný pohodový člověk... co má hodně peněz. (H)
- Měl/a stejné názory jako já a přesně odhadl/a, kdy mě jeho/její přítomnost obtěžuje a kdy ji/ho potřebuji. (E)

Který antický bůh by mohl být tvůj patron?

- Áres - vášnivý bůh válčení a statečných bojovníků. (A)
- Hádés - samotářský vládce podsvětí. (E)
- Zeus - vládce bohů, dohlížitel nad řádem a počasím. (B)
- Athéna - spravedlivá bohyně moudrosti a práva. (F)
- Dionýsos - rozpustilý bůh oslav a nespoutaného veselí. (D)
- Héfaistos - zručný bůh kovářství a manuální práce. (H)

- Apollón - poetický bůh umění a věšectví. (G)
- Deméter - laskavá bohyně mateřství a sklizně. (C)

Které místo na AGéčku máš nejraději?

- Laborky z biologie. Mezi zvířaty mi je ve škole nejlépe. I když jsou mrtvá. (H)
- Relaxační koutek pod kopulí, místo, kde můžu na dosah vesmíru, hvězdám a planetám nerušeně odpočívat (či se nerušeně věnovat romantickým chvilčkám se svým partnerem/kou). (G)
- Knihovnu, místo plné knih, vědění a ideálních podmínek pro ničím nerušené studium. A dobrého internetu. (F)
- Záchody. Intimní citáty a trefné komentáře na dveřích, pop-artová výzdoba ve čtvrtém patře a jediné místo, kde má člověk opravdu zaručené soukromí. (E)
- Školní klub, místo, kde můžu s kamarády pohodlně trávit čas, relaxovat, bavit se... (C)
- Naši třídu, místo, které je takový můj druhý pokojíček, akorát mnohem chaotičtější a akorát asi o... 30 lidí plnější. A přesně to se mi líbí. (D)
- Školní kapli. Je to pokojné místo opředené tradicí, pokorným klidem a atmosférou ideální k rozjímání. (B)
- Tělocvičnu, místo, kde si nejen můžu dát pořádně do těla, ale kde se odehrávají ta nejnapínavější školní utkání. (A)

Která z těchto pohádkových postav je tvému srdci nejbližší?

- Tatka Šmoula (B)
- Křemílek a Vochomůrka (F)
- Bart Simpson (D)

- Rákosníček (C)
- Maxipes Fík (H)
- Blesk McQueen z Aut (A)
- Bing Bong z V hlavě (G)
- Gru z Já padouch (E)

Test máš za sebou. Jsi připraven/a dozvědět se, jaká barva Tě charakterizuje a kdo skutečně jsi? Jako výsledek dostaneš básničku, píseň a doporučení přímo Tobě na míru.

Pokud Ti vyšlo nejvíce (A), Tvá barva je **červená**.

Básnička: Nač bezpečnostní zápalky,
když mohou vatry plát
a i když budou někdy pálit
nemusíš se jich bát

Skladba: [Mulan - I'll make a man out of you](#)

Doporučení: Zkus se někdy zastavit, na-dechnout, vydechnout a zvážit, nad čím má cenu se rozvášňovat a nad čím ne. Tvá bojovnost, ať už za sebe, Tvé blízké či snad celý svět, je obdivuhodná, ale i Ty jsi jen člověk a máš své limity. Není nutné neustále foukat do svíčky, abys jí přidal/a vzduchu. Akorát tak riskuješ, že zhasne.

Pokud Ti vyšlo nejvíce (B), Tvá barva je **modrá**.

Básnička: Kořeny stromů hluboko pod
zemí,
zrakům skryty, nevidět,
kdoví, co tam tak poklidně dělají,
možná mají vlastní svět.

Skladba: [The Oh Hellos - There Beneath](#)

Doporučení: Jsi spolehlivý/á člověk a Tvá přítomnost na mnohé působí jako chladivý balzám. A ačkoliv dobrý pocit jistoty a bezpečí (který díky tobě spousta lidí prožívá) je nedocenitelný, zkus někdy vystoupit ze zaběhlých kolejí a rozčeřit hladinu. Je to strašidelné, neznámé a nevypočitatelné - ale osvobozující. Osvědčený způsob nemusí znamenat nejlepší způsob.

Pokud Ti vyšlo nejvíce (C), Tvá barva je **zelená**.

Básnička: V jezeře leknín kvet, jediný kol
kolem,
žabka na něm spočívá, zmožena
životem.

Řekla si žabka: "Ach, jak je krásné,
že lůžko mám!"

Říká si leknín: "Ach, jak je krásné,
že nejsem sám!"

Skladba: [LilyPichu - sunshine & butterflies](#)

Doporučení: Stejně jako zelená matka příroda i Ty se o své blízké starostlivě a s láskou staráš. Dej si ale dobrý pozor, kde tak na prázdno činíš, jen aby ses ostatním zalíbil/a, a naopak kde je Tvoje péče oplácena. Znej svou hodnotu.

Pokud Ti vyšlo nejvíce (D), Tvá barva je **žlutá**.

Básnička: Rozverné paprsky letního slunce
šimrají tvé čelo, tváře i ruce,
tvá kůže je pro ně taneční sál
a tvůj smích valčík, co maestro
hrál

Skladba: [Jojo's Bizzare Adventure - Giorgio's Theme](#)

Doporučení: Mít svobodomyšlného a radostného ducha tak jako ty je něco, o čem si mnoho lidí může nechat jen zdát. Nezapomínej ale na úskalí, které s sebou takové vlastnosti přináší. Mohlo by se totiž jednoduše stát, že kvůli přelétavosti a strachu z úvazků vyjde tvůj velkolepý potenciál vniveč. A to by byla škoda jak pro svět, tak pro tebe.

Pokud Ti vyšlo nejvíce (E), Tvá barva je **černá**.

Básnička: Černá mysl, temná noc
Je tak vidět zář hvězd
obrat se na ně pro pomoc
jejich světlo tě může vést

Skladba: [Bishop Briggs - Dark side](#)

Doporučení: Lidská společnost má hodně daleko od ideálu. Umí být děsivá, odporná a hloupá. Obdivuji Tvůj tichý vzdor a obdivuji, jakým způsobem se s takovou realitou vypořádáváš. Říká se, že klín se nemá vyrazet klínem, ale v určité chvíli se to zdá být jedinou možnou variantou. Přesto nezapomínej, že vždy existuje někdo, kdo tvým bojům porozumí a může Ti s nimi pomoci.

Pokud Ti vyšlo nejvíce (F), Tvá barva je **bílá**.

Básnička: Ve stinné zahradě lilie vykvetla
čistý a bělostný byl její květ
už s prvním nádechem se žalem
prohlédla
jak moc je zašpiněn okolní
svět.

Skladba: [Frank Sinatra - The Way You Look Tonight](#)

Doporučení: Tvůj vnitřní hon za bezchybností, ideálem a dokonalostí musí být neskutečně vyčerpávající. Už tak jsi pro ostatní velkým vzorem, zkus si dát na chvíli sám/sama oddech. Zasloužíš si ho.

Pokud Ti vyšlo nejvíce (G), Tvá barva je **fialová**.

Básnička: Do snu se propadám
zmámen a okouzlen
cestu zpět nehledám
dotknout se hvězd chci jen.

Skladba: [Aurora - Daydreamer](#)

Doporučení: Ač pro ostatní může být úplně neznámým krajem, Tvůj vnitřní svět je nepopsatelně barvitý a kouzelný. Neboj se po něm provést své nejbližší, oni Tě pak na oplátku provedou po tom svém. Obohaceny budou obě strany.

Pokud Ti vyšlo nejvíce (H), Tvá barva je **hnědá**.

Básnička: Golem kráčí ulicí
opře se o stěny chrámu.
Však vojáci, lid křičící,
kamením míří mu do chrťanu.
Pudí ho pryč už třetí den
a opravdu věří, že ho vypudí.
Ovšem nelze zvítězit nad obrem,
kterého kamení unudí.
Tak obr bouchne do zdí, chrám
je teď zborcený,
teď odejde v klidu, někam, kde
nebude hrocený.
A není to tak, že by byl zabe-
dněný,
jen pochopil, že mezi emocionál-
ně labilními lidmi
pro něj místo není.

Skladba: [Courtney Barnett - depreston](#)

Doporučení: Stojíš pevně nohama na zemi a přesně víš, kdy je ještě dost času na to začít vyšilovat. Může se ale stát, že si Tvou pohodářskou náturu lidé spletou se samolibostí a lehkovážností. Klíčem je komunikovat a případným mýlkám se tak vyhnout. Mluvit o pocitech není zhýralost. •

Proč se nazývá 17. listopad Dnem studentů?

17. 11. 1989 – co je to vlastně za datum a proč je tak důležité? Den boje za svobodu a demokracii odstartoval Sametovou revoluci. Jak to vše souvisí se studenty? A jak to vlastně celé bylo a proč tento den slavíme? To se dozvíte v tomto článku...

Abychom pochopili, proč se vše odehrálo právě 17. listopadu, musíme se vydat do minulosti, do roku 1939, do Protektorátu Čechy a Morava. Dne 28. 10. proběhla v Praze tichá demonstrace studentů u příležitosti 21. výročí vzniku Československa jako protest proti německé okupaci. Byla násilně potlačena a při vojenském zásahu proti neozbrojeným studentům byl smrtelně zraněn student medicíny Jan Opletal. Jeho pohřeb, který proběhl 15. listopadu 1939, následovala další protiněmecká demonstrace, která přerostla v otevřený protest. Reakce na sebe nenechala dlouho čekat: Adolf Hitler poté nařídil uzavření všech českých vysokých škol – a k tomu došlo právě 17. listopadu. V zemi proběhlo rozsáhlé zatýkání studentů, z nichž Němci popravili devět, kteří stáli v čele studentských organizací, a více než 1 000 bylo převezeno do koncentračního tábora Sachsenhausen: z něj se ale mnozí nevrátili. Právě kvůli této události se 17. listopad nazývá Mezinárodní den studentstva.

Teď se přesuneme do roku 1989...

Komunistické režimy se ve východních státech v tomto roce jeden po druhém začínaly hroutit. Devátého listopadu např. padla Berlínská zeď.

Na 17. listopad 1989 bylo domluveno shromáždění studentů na Albertově

k uctění památky J. Opletala. Kolem čtvrté hodiny odpoledne se na místě sešlo několik tisíc studentů. Na začátku demonstrace si vzal slovo Josef Šárka, účastník Oplétalova pohřbu v roce 1939. „Studenti, nedejte se, jsem rád, že bojujete o to, o co jsme bojovali my tenkrát,“ pronesl. Původně ohlášený pietní akt se tedy brzy změnil v protirežimní demonstraci, kdy dav skandoval hesla jako „Zrušte monopol KSČ!“, „Chceme svobodné volby!“, „Jakeš ven!“ atp. Provozoval slávu Chartě, T. G. Masarykovi a Václavu Havlovi. Před pátou hodinou se průvod vydal na Vyšehrad, kde lidé zaplnili hřbitov a jeho okolí. Někteří položili květiny k hrobu Karla Hynka Máchy, na závěr se hromadně zpívala státní hymna.

Ve čtvrt na sedm večer demonstrace na Vyšehradě oficiálně skončila a někteří studenti se rozešli domů. Většina jich ale chtěla pokračovat do centra Prahy, na Václavské náměstí. Několikatisícový dav se vydal Vyšehradskou ulicí směrem na Karlovo náměstí. V tom mu ale zabránila komunistická policie, jejíž členové zastoupili demonstrantům cestu a došlo k prvním incidentům. Policie měla rozkaz nepustit průvod na Václavské náměstí. Dav protestujících se tedy odklonil na nábreží, odkud pokračoval v průvodu k Národnímu divadlu. Tam čelo průvodu zabočilo směrem na Národní třídu. Pochoďující dav byl zastaven až v oblasti Perštýna, kde jej před obchodním domem Máj (dnešní MY) obklíčila VB (Veřejná bezpečnost) a odřízla okolní ulice. Uprostřed policejních kordonů zůstaly podle odhadu uvězněny dva až tři tisíce lidí. Demonstranti si posedali na

zem a nenásilnou demonstraci doprovodili skandováním hesel jako „Máme holé ruce!“ nebo „Vy nás máte chránit!“ Lidé v předních řadách zapálili ve volném pruhu mezi nimi a policií svíčky a některé dívky zastrkávaly ozbrojencům za štíty květiny jako výraz nenásilí.

Bezpečnostní složky ale ještě více sevřely obklíčení a zároveň vyzvaly dav k opuštění prostoru. Nebylo však kudy odejít, a tak policie po „neuposlechnutí“ výzev začala účastníky protestu surově bít. V jednom místě vytvořili příslušníci uličku, kterou se demonstrující pokoušeli uniknout ze stísněného davu. Tam je ale čekaly jen další rány a mlácení.

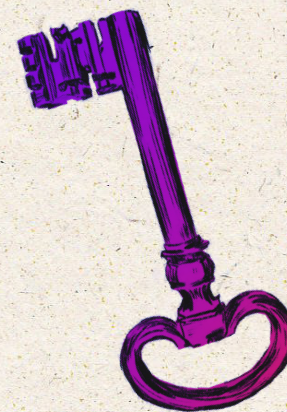
Stovky lidí utrpěly při zásahu zranění a mnoho jich bylo v poutech transportováno připravenými autobusy. Některým se podařilo schovat v chodbách okolních domů a v bytech, do nichž byli vpuštěni. Po deváté večerní hodině byl dav rozptýlen. Později večer se někteří z nich vrátili, aby na místě zapálili svíčky. Mnozí z nich se také vydali informovat o událostech divadelníky.

Brutální zásah pobouřil většinu společnosti včetně některých komunistů. Jako první se ke studentům připojili následující den herci, kteří se sešli v Realistickém divadle a společně s nimi začali organizovat stávku.

Na tomto setkání také zazněla informace o zabitém studentovi Martinu Šmídovi, což tedy vůbec nebyla pravda, ale přinesla klíčový zvrat události. Zmínka o oběti brutálního zákroku totiž vyburcovala celou společnost. V průběhu následujícího týdne se lidé po celé republice spontánně srocovali na veřejných místech k demonstracím. Diskutovalo se nad posledními událostmi a postupem do dalších dní. Vzniklo Občanské fórum (OF) v čele s V. Havlem, jehož členové organizovali stávky a vyjednávali s funkcionáři stávající vlády. Hlavními místy setkání byly Václavské

náměstí a Letenská pláň, kde k lidu promlouvali osobnosti politické, kulturní i sportovní sféry.

Protesty proti komunismu nakonec vyvrcholily generální stávkou a všichni komunisté ve vládě se rozhodli rezignovat. Nedlouho poté – 29. 12. – byl Václav Havel zvolen prezidentem a naše země se vydala směrem k demokracii. Proto se 17. listopad také nazývá Den boje za svobodu a demokracii. •

Svoboda jinak

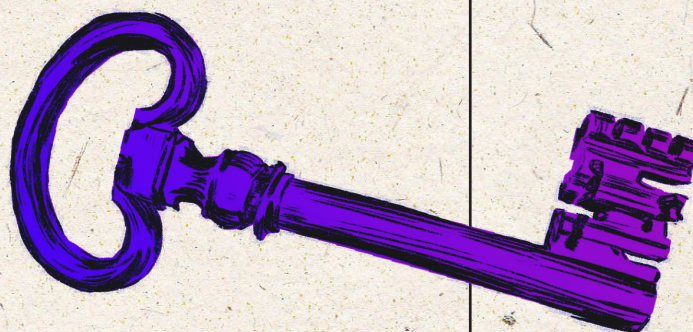
Víte, co mají 17. listopad, americké volby a COVID-19 společného? Že ne? No na první pohled toho není tolik, ale až se to zprvu nezdá, tím průsečíkem je svoboda. První věc připomíná získání té naší státní, druhá ohrožuje svobodu za mořem a třetí ohrožuje dokonce svobodu světovou. Teď samozřejmě nemusíte souhlasit, a já to chápu, protože pod pojmem svoboda si každý představujeme něco trochu jiného. Někdo řekne, že svoboda je možnost dělat, si co chci, dokud tím neškodím druhému, druhý zase, že svoboda je právo říkat to, co si myslím. Zejména ve vysokých společenských kruzích se bohužel pak najdou i takoví, kteří ji chápou jako privilegium, které chtějí mít jen pro sebe a ostatním je sebrat, což často odůvodňují velmi vznešenými zájmy. V poslední době se podobným lidem dostává velké pozornosti a vystává dokonce i zatím veřejně nevyřešená otázka, jestli o svobodu vlastně ještě stojíme, nebo jestli jde o přerážku, který musí být ve jménu pokroku a všeobecného blaha nutně odstraněn. Zde si dovoluji uvést svůj oblíbený citát senátorky Amidaly ze třetího dílu ságy *Star Wars*, kdy kancléř ohlašuje v rámci zajištění „bezpečnosti“ vznik diktátorského Galaktického Impéria: „*So this is how liberty dies – with thunderous applause...*“ („Tak takhle umírá svoboda, za bouřlivého potlesku...“)

Ať už je ale Váš názor na toto téma jakýkoli, vycházím z toho, že si všichni chceme zachovat svobodu nebo spíše volnost alespoň v myšlenkách. To je ovšem v době, kdy jsme téměř existenčně závislí na neustálém přísunu informací, poměrně obtížné. Důležitost této svobody je však nevyzpytatelně důležitá – můžeme být navenek omezeni do jakékoli míry, ale co máme v hlavě, to nám nikdo nevezme.

Osobně jsem během tohoto nepochopitelného lockdownu omezil čtení mainstreamových médií. Která opatření dodržovat si přečtu jinde a často značně tendenční články o všech možných horkých tématech raději nečtu, většinou jde o prázdné řeči bez velké informační hodnoty. Pokud byste chtěli vědět víc o vlivu např. sociálních médií na současnou polarizaci společnosti, vřele doporučuji Netflix film *A Social Dilemma*. Znáte jen nezbytně nutná fakta (může jich být mnoho) a nad zbytkem uvažovat sám je pro mě klíčem k utváření nezávislých pohledů. Pro ty z vás, kterým stejně jako mně záleží i na vnější svobodě, tedy možnosti beztrápně šířit své názory, přátelsky připomínám, že stav vnější svobody se odráží od toho, jakou svobodu udržujeme sami v sobě, uvnitř. Třídění vlastních myšlenek a nepodléhání nátlaku trendů může jednou znamenat rozdíl mezi svobodným a totalitním státem. Je to vskutku o každém z nás.

Až zase uslyšíte z něčích úst, že si váží svobody, ptejte se: „A jste svobodni sami v sobě, nebo se necháte pohltnout libovolnou dobře znějící ideologií a pokládáte ji za tu správnou?“

Jako hudební epilog přikládám song od kapely [MIG 21 – Svoboda není levná věc](#).

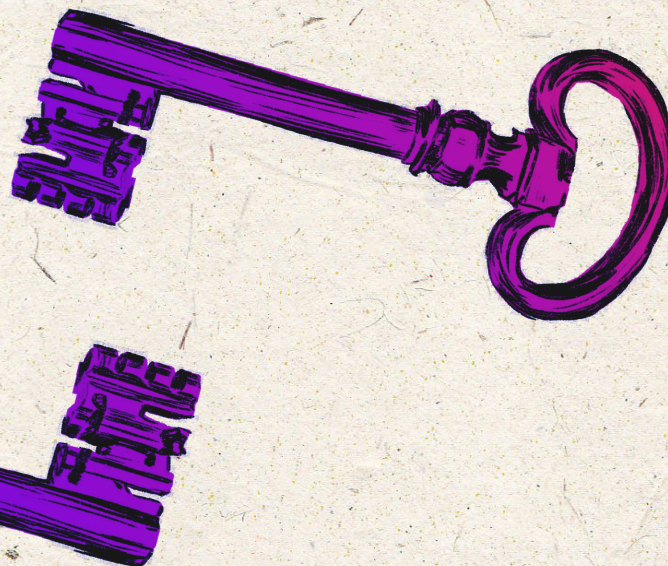

Kde domov můj: Variace na AG

*Krátké ohlédnutí za minulým číslem, aneb
“Kdyby se AG inspirovalo státní hymnou”*

Kde domov můj: Variace na AG

Kde domov můj, kde domov můj?
Domov je tam, kde je hafo práce,
Domov je tam, kde máš celý svůj srdce,
Kde se skví studia květ!
Školní ráj to napohled!
A to je to nádherné místo:
Je to AGéčko, domov můj,
Je to AGéčko, domov můj.

Být pozitivní

Co to znamená? Přece snažit se na všem najít něco dobrého, neztrácet naději a nepoddávat se chmurám, říkli bychom si ještě nedávno. Nebo ne? Samozřejmě, byla i HIV pozitivita, to ale není tak časté. Naštěstí. S jarem roku dva tisíce dvacet, s karanténou a distanční výukou přišel nový dvojsmysl. Snad každý už na to slyšel nějaký vtip. Může se zdát dost těžké zůstat pozitivní, když je strach o to, abychom nebyli pozitivní. Anebo naši rodiče, prarodiče... Navzdory tomu všemu se dá najít i něco dobrého. S trochou štěstí máme teď doma víc času na věci, které nás baví, na rodinu, na procházky... Tak ať být pozitivní není vždy lehké, dejme tomu šanci a začněme třeba tím, že se podíváme z okna, nebo ještě lépe, běžme někam do lesa nebo do parku, ať můžeme pozorovat ty nádherné barvy podzimu, listů všude na zemi, cítit svěží chladný vzduch... To má něco do sebe, ne? Být pozitivní je docela radikální, ale aspoň zkusit to se vyplatí.

Rozhovor s panem profesorem Peškem

Téma agónie je paleta podzimu, jak vnímáte podzim Vy?

Podzim je moje nejoblíbenější roční období, vedle zimy. Nemám rád léto, protože je teplo a všude létá různý otravný hmyz. Mám rád podzim kvůli barvám. Rád si vyjdu ven na procházku. Lidé podzim vnímají jako melancholické období, jak prší a je tmavo, ale mě to přijde hezké, jak se to tak zastaví, všechno je klidnější, připravuje se na zimu.

Kdybyste teď musel být jeden měsíc v karanténě s některým z profesorů/profesořek z AG, koho byste si vybral a proč?

První, co mě napadá, je Honza Váňa, myslím si, že bychom si měli pořad o čem povídat. Nejsem si jistý, jestli bychom si pak už nelezli na nervy. A nebo si to dokážu představit s Klimentem a Hyacintem, protože je s nima sranda. Akorát Klimenta nikdo nesmí pustit k YouTube, protože by pak celý měsíc pouštěl nějaké písně.

Kdyby zítra skončil nouzový stav a všechno by bylo zase normální, co by byla první věc co byste udělal?

Šel bych na pivo. Klidně v kabátě bych si sednul někam na zahrádku a dal si čepovaný pivo. Druhá věc by asi byla, že bych jel za maminkou do Plzně.

Máte za karanténu nějaký nový koníček?

Myslím, že jsem víc pronikl do světa deskových her pro jednoho. Hrál jsem například Fallout. V hrách pro jednoho se

v podstatě snažíte hrát proti hře, snažíte se získat určitý počet bodů v určitém počtu tahů.

Kdybyste si měl otevřít vlastní obchod, restauraci nebo kavárnu, jak by se jmenovala a co byste tam nabízel?

Kontemplativní kavárna a nebo hospoda u Kontempláře. Měla by to být kavárna/hospoda, kde by bylo místo jenom pro dva hosty, protože bych to jinak nestíhal, jsem hrozně nešikovný, a nepamatoval bych si objednávky.

Kdybyste mohl hrát v jakémkoliv filmu nebo seriálu, co by to bylo?

Asi bych si zahrál v Hvězdných válkách Dartha Vadera, to by mě bavilo. Nebo Jokera z Batmana.

Moc děkujeme panu profesorovi za rozhovor. V dalších číslech Agónie se můžete těšit na další zábavné rozhovory s učiteli. •

Zugvögel oder Spiritus, ubi vult, spirat

In der Agónie, Ausgabe říjen 2020, erschienen mehrere Artikel, in denen es um Länder und um Sprache ging. Daran möchten wir anschließen und uns als Zugvögel aus Deutschland vorstellen, die für eine Weile am Erzbischöflichen Gymnasium Halt machen:

Mein Name ist Marlene von Streit und ich darf bis März hier an eurer Schule sein. In meiner Freizeit spiele ich gern Basketball, Geige oder mache Yoga. Manche von euch sind genau so alt wie ich, nämlich 18 Jahre. Ich komme aus einer Kleinstadt in der Nähe von München und habe dieses Jahr mein Abitur gemacht. Danach wollte ich unbedingt ins Ausland gehen und wurde von der Organisation „kulturweit“ an eure Schule gebracht. Jetzt darf ich mit euch gemeinsam Projekte durchführen und euch beim Deutschlernen unterstützen.

Mich, Iris Wolf, hat dagegen der Nordwind aus Hamburg gebracht. Ich unterrichte eine 7. Klasse auf ihrem Weg zum Deutschen Sprachdiplom II. Hier wird viel recherchiert und diskutiert: Über Ausstieg aus dem Kohlebergbau in Nordrhein-Westfalen, wo man am besten Informatik studieren könnte, ab wann Alkohol legal sein sollte, und ob der Kebab Prags etwas mit Ausländerpolitik zu tun hat. Was für eine Bandbreite! Ich habe den Eindruck, dass hier Menschen zusammen lernen, die sich gerne mit der Welt auseinandersetzen. Ein Glück also, dass ich bis zum nächsten Sommer hier sein darf.

Wir freuen uns auf die gemeinsame Zeit mit euch am Arcibiskupské!

In the Agónie, edition říjen 2020, several articles about countries and language were printed. We want to continue with that and present ourselves as migratory birds from Germany who stop for a while at the Arcibiskupské Gymnázium:

My name is Marlene von Streit and I originally come from a small town near Munich. After my graduation this year, I received the offer to come to your school for 6 months and make projects with you and also support your German studies! So even though the pandemic makes it a little different than I had expected, I am really happy to spend my time at your school until March next year.

I, Iris, was brought here by the northern wind from Hamburg. I am teaching a seventh grade on their way to their German language diploma DSD II. In discussions from coal mining in Germany to kebabs in Prague and how they refer to immigration politics, I got the impression that here are people learning together, who are interested in the world! So I am very lucky that I can stay here until next summer.

We are looking forward to the time with you at the Arcibiskupské! •

Kam se obrátit

Drazí čtenáři,

všichni si teď procházíme nelehkým obdobím. Je proto důležité vědět, kdy potřebujeme pomoc a nebát se říct si o ni, i když není úplně jednoduché. Pokud si vy nebo někdo z vašich blízkých potřebujete s někým promluvit, neváhejte a využijte některé z uvedených zdrojů.

Nejste v tom sami.

Zdroje:

Preventivní team Ag (<http://www.arcig.cz/clanky/2020/preventivni-team-behem-dis-tancni-vyuky>)

Níže uvedené služby jsou anonymní

Linka bezpečí:

116 111- pokud vám není příjemné přímo s někým telefonovat, nebo si na to nemůžete najít soukromí můžete využít i chat (deně, 9-13h a 15-19h):

(<https://chat.linkabezpeci.cz/LBCS-war/PUBLIC/clientlogin.jsp>)

(<https://www.linkabezpeci.cz/sluzby/napis-nam/>)

Dětské krizové centrum:

241 484 149, 777 715 215 - opět můžete využít i online chat (<https://elinka.internetpo-radna.cz/>) •

Významné ženy

Jistě jste si všimli, že nedávno proběhly americké prezidentské volby, které vyhrál demokratický kandidát Joe Biden. Myslím, že pro celý svět je to významná událost, protože současně s Bidenem vyhrála volby i jeho spolukandidátka Kamala Harris. Kamala Harris se tak stane první ženou, která bude v USA viceprezidentkou. Bude také první afroamerickou a asijskoamerickou viceprezidentkou. V souvislosti s tím bych se s vámi ráda podělila o článek, kde vám představím některé z žen, které považuji za významné. Ženy, které bojovaly či bojují za rovnost a spravedlnost a které jsou mými vzory. Snad inspirují i vás.

Maya Angelou

Maya Angelou byla americká spisovatelka, básnířka a aktivistka. Byla také například první hollywoodskou afroamerickou režisérkou. Jejím nejznámějším dílem je autobiografie I Know Why the Caged Bird sings, ve kterém mluví o počátcích svého života. Píše o tom, jak jí v sedmi letech znásilnil přítel její matky, který byl následně zavražděn, kvůli čemuž asi pět let nemluvila. Ale také o tom jak začala číst, zamilovala se do jazyka a jak jí její učitelka pomohla opět začít mluvit. Maya Angelou byla bojovnicí za lidská práva, spolupracovala s Dr. Martinem Lutherem Kingem Jr. a s Malcolmem X. Usilovala o rovnost, o práva žen, o práva afroamerické komunity a o práva LGBTQ komunity. O tom také psala ve svých básních. Získala prezidentskou medaili svobody od Baracka Obamy a mnoho dalších ocenění.

Malala Yousafzai

Malala Yousafzai je pákistánská aktivistka, která bojuje za právo žen na vzdělání. Její otec chtěl pro svou dceru stejné podmínky a příležitosti, jako mají chlapci. V jejich vesnici založil dívčí školu. Když ale Taliban vesnici ovládl, dívky do školy chodit nesměly. Malala začala veřejně mluvit o právu dívek na vzdělání a bojovat proti utlačování. Kvůli tomu se stala pro Taliban "nepohodlnou" osobou. V roce 2012, když jela Malala domů školním autobusem, vstoupil do autobusu ozbrojený člověk a zeptal se: „Kdo je Malala?“ a potom ji postřelil. Naštěstí to přežila a byla přesunuta do nemocnice v Anglii. Malala se stala symbolem boje za mír. V jednom interview řekla, že by nedokázala nikomu ublížit, ani kdyby ji ohrožoval na životě, že by mu pouze vysvětlila, co je jejím cílem a doufala, že ji pochopí. To mi přijde velmi obdivuhodné. Po zotavení se opět začala zasazovat za práva dívek, založila Malala fund a napsala knihu Já jsem Malala, která opravdu stojí za přečtení. V roce 2014 získala Nobelovu cenu za mír.

Johanna Nejedlová

Johanna Nejedlová je je spoluzakladatelkou české neziskovky Konsent, která boří mýty okolo sexuálního násilí, zabývá se jeho prevencí a informování o něm. Organizace pořádá různé vzdělávací workshopy, v rámci kterých například učí učitele jak probírat sexuální nauku a prevenci sexuálního násilí ve škole (žádná tabu před tabulí), rodiče jak mluvit se svými dětmi o sexu, apod. V rámci svých kampaní bojují proti sexuálnímu obtěžování v barech (Respekt je sexy), na pracovištích (Respekt je profi) či na akademické půdě (Respekt až na půdu). Provozují také svépomocnou skupinu, skrze kterou se snaží pomoci obětem znásilnění. Johanna Nejedlová se snaží prolomit tabu v naší společnosti, poukázat na současné problémy a být součástí řešení. Nebojí se

mluvit o věcech otevřeně, rozpoutává diskuzi a začíná dialog s lidmi, kteří s ní nesouhlasí. Za svou práci získala evropskou cenu Women in Europe.

Zuzana Čaputová

Zuzana Čaputová je slovenská advokátka, politička a aktivistka. Působila také v neziskových organizacích, v rámci kterých se zabývala například posílením právního státu, spravedlností, ale například i environmentálními tématy. Je také členkou světové sítě environmentálních právníků. Jako právnička se vždy zasazovala o rovnost všech osob. V roce 2019 vstoupila do dějin, když se stala první slovenskou prezidentkou. Podobně jako Kamala Harris tak překročila určitou pomyslnou bariéru a ukázala ženám, čeho všeho mohou dosáhnout. V rámci svého volebního programu se nadále zabývá spravedlností, ochranou životního prostředí nebo i důstojností pro seniory. •

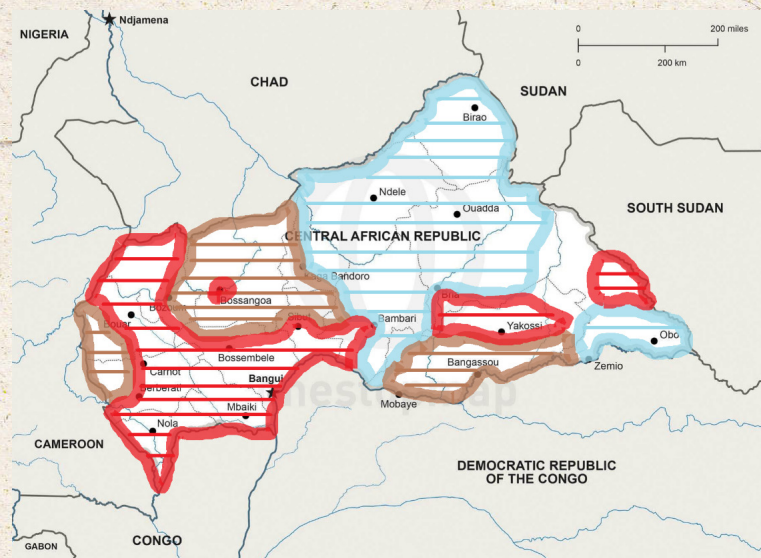
Problematická místa Černého kontinentu

V tomto článku se sice dočtete pouze o jednom místě, ale v dalších vydáních Agónie budu psát o dalších. Většinou jsou to oblasti, kde probíhají války, ale také oblasti hladomoru aj. Vztahuje se to na aktuální téma. To znamená, že pokud někde došlo před pěti lety k hladomoru, nebude to zde zahrnuto. Jen pro nepoučené, Černým kontinentem mám na mysli Afriku.

Středoafriická republika

Jde o typický příklad státu pohrouženého v anarchii a válku s náboženským podtextem. V roce 2010 zde vypukla občanská válka. Tu vyhrálo po dvou letech muslimské hnutí Séléka. Ovšem muslimové tvořili v zemi pouze 15% obyvatelstva. Během jednoho roku tak ztratila vláda Séléky kontrolu nad státem. Vzniklo také křesťanské

hnutí Antibalaka. Poté do země vstoupily mírové síly ze zahraničí. V roce 2015 podepsaly Séléka a Antibalaka příměří, ovšem Antibalaka jej neplní a Séléka se vzápětí rozpadla na několik menších uskupení, které se necítí být zavázány plnit její sliby. Vzápětí byla sestavena smíšená, křesťansko-muslimská vláda, ovšem ta se netěší uznání místních obyvatel. Má spolu se zahraničními jednotkami pod kontrolou jen necelou 1/3 území. To, jak je situace složitá, dokládá i příklad města Bria. Centrum města drží muslimové, předměstí křesťané a letiště vláda. Ve Středoafriické republice dochází denně k pogromům, masakrům a vraždám, přičemž poškozená strana vždy provede odvetný útok. Za celou dobu války zemřelo minimálně 100 tisíc lidí a další milion uprchl do zahraničí. •

*Vojenská situace
ve Středoafriické
republice v září 2020*

*červená-vláda
modrá-muslimské
organizace
hnědá-Antibalaka*

Křehká rovnováha

Tahle fotka je z parku/veřejné pláže u Tel Avivu, přesněji mezi Tel Avivem a Jaffou. Mé oblíbené místo, kam se vracím vždycky, když můžu, sedím, koukám, přemýšlím si. Tohle bylo při západu slunce, nějaký kluk měl nataženou lajnu a chodil po ní. Na té pláži se setkávají lidé, kteří za daného stavu věcí dost těžko mohou být přátelé, ale vnímám tu snahu o sdílení - aspoň chvíli, aspoň tohle, byť obezřetně, spíš vedle sebe než spolu. Sdílet obyčejný prožitek procházky, pikniku, koupání, plavání či šourání se v moři, pozorování západu slunce. Jde to, když se chce. Nebo - kde je vůle, tam je cesta. Ale je to balancování velice křehké, lajna je uzounká. •

Martina Moravcová

Otakar Hybner

Toaletní papír

V listopadu mívám nutkání založit firmu na svíčky. O svačínové přestávce v kabinetu na částečný úvazek zalévám knoty do vosku. Po škole hodit aktovku do kouta a jít svíčky prodávat nejprve u Olšanských hřbitovů a pak na Národní třídě. A za vydělané peníze si koupit deset deka pochoutkáče a tři rohlíky u Zlatého kříže. To by byl byznys. Založení firmy jsem ale kvůli pandemii opět o rok odložil, takže na boji za svobodu a demokracii tradičně nevydělám. Pokud tedy nepočítám svobodu a demokracii. Ty jsou tak nějak samozřejmé, neboť co jiného chcete vydělat na boji za svobodu a demokracii než svobodu a demokracii. Za ně si ovšem deset deka pochoutkáče nekoupíte. Výhody vybojované svobody se nedají sníst, jejich praktický přínos je tak pro většinu z nás přinejmenším diskutabilní. Abych ověřil, zda mohu 17. listopad oslavit jako každý rok něčím užitečným, třeba přeházením kompostu, a zda nemusím přemýšlet o nasazení svého zdraví v boji, jako museli moji rodiče, provedu na následujících řádcích existenci další z výhod nabyté svobody – možnost beztestně kritizovat.

Kritiku je samozřejmě třeba důkladně zvážit, soustředit se na to podstatné a kritizovat konstruktivně. Právě proto bych se rád zaměřil na toaletní papír na školních záchodech. Vycházíme-li z Maslowovy pyramidy lidských potřeb, hledáme nedostatky nejprve v oblasti fyziologických potřeb a potřeb bezpečí a jistoty. Mnozí mladší než já by ještě předřadili přístup k wi-fi, ale ten je v naší škole zajištěn zcela odpovídajícím způsobem. Zaměříme se tedy na problémy spojené s fyziologickými potřebami člověka a jeho potřebami základního řádu, mezi které Herzbergova dvoufaktorová teorie potřeb zahrnuje i pracovní podmínky. V této

oblasti, řekl bych, je opravdu nejpálčivější otázka kvality toaletního papíru. To ani nezmiňuji související problém několika toalet, kde na vás při návštěvě zařízení vypadne plastový zásobník na toaletní papír a praští vás do hlavy. Miloš Zeman sice v rozhovoru z 10. října 2020 tvrdil, že umělci vytvořili svá nejkrásnější díla tehdy, když byli hladoví, a analogicky by nám mohlo být vtoukáno, že učitelé a studenti nejlépe tvoří, pokud si nemohou utřít zadek, prakticky však vede tato situace spíše k tomu, že si chce mnoho z nás nechat hoho až na doma, a proto mizíme ze školy co nejdříve. Z toho nám logicky vyplývá, že je Miloš Zeman jako obvykle mimo. Konstruktivně bychom mohli poznamenat, že dodávky kvalitnějšího toaletního papíru řádově pozvednou úroveň vzdělání na naší škole a zajistí uspokojení základních potřeb učitelů i studentů.

Jestliže jste byli v předchozím odstavci svědky zdrcující kritiky, znamená to, že svoboda kritického projevu nadále existuje a já mohu jít přehazovat kompost. Pokud ovšem zasáhla cenzura a přepsala vážné miněnou kritiku výrazných nedostatků naší školy něčím zcela podružným – třeba kritikou toaletního papíru – ještě své letošní nasazení v boji za svobodu zvážím. Přípnu si trikolóru, zaleju knot do vosku a s dostatečným rozstupem od svých spoluobčanů vyrazím na Národní třídu. Poslechnu si Koncert pro budoucnost a nad hashtagem #dikyzemuzem se na vás usměju z Instagramu. Demokracie tak bude zase jednou zachráněna. •

Jak Jaroslav Ježek přišel ke svému příjmení

Byl jednou jeden pán, jmenoval se Jaroslav, ale neměl příjmení. Měl velmi rád hudbu, byl to klavírista a hudební skladatel. A byl jednou jeden ježek, který se jmenoval také Jaroslav, říkali mu „Járo!“ Ten ježek měl taky moc rád muziku. Bydlel v Jihlavě, v parku Gustava Mahlera.

A pan Jaroslav jednou jel své příjmení hledat právě do Jihlavy, bydlel v Nerudově ulici číslo 14. Jednou v neděli se vydal na procházku do parku Gustava Mahlera. Sedl si na lavičku.

Protože to bylo na podzim, ježek Jára si nesl na bodlinách hmyz, aby se mohl vykrmit. Byl malý, a proto pod hmyzem nebyl vůbec vidět. Zrovna procházel pod Jaroslavem, který si ho všiml.

„To je zvláštní,“ řekl si.

Zkusil se toho dotknout.

„Au!“ vykřikl Jaroslav.

„Omlouvám se, pane,“ ozvalo se z té koule hmyzu. „já jsem ježek Jára a pokud jste se píchнул, je mi to líto. Viděl jste mě vůbec?“

„Ne, neviděl, prómiň, Járo. Já jsem Jaroslav.“

„A dál? Lidé přece mají příjmení, ne?“

„Já ne. Bohužel.“

„To je mi líto. Kéž bych jen věděl, jak vám pomoci.“

„Můžeš mi tykat, Járo. Nechceš pomoci? Našel bych ti nějaké další žížaly a brouky...“

„To budu moc rád, Jaroslave.“

Tak Jaroslav Járovi pomohl a zeptal se ho, zda by k němu nechtěl jít na návštěvu. Jára odpověděl, že rád, a tak si Jaroslavovi vylezl na ruku a šli. První, co Jára uviděl u Jaroslava doma, byl... jeho klavír!

„Ty hraješ na klavír?“

„Jo, i skládám muziku, chceš, abych ti něco zahrál?“

„Jistě, že chci, mám moc rád hudbu.“

Tak mu Jaroslav zahrál Ezopa a brabence, V domě straší duch, a nakonec Bugatti step. Stali se z nich přátelé. Až jednou, když byl u něj zase jednou Jára na návštěvě, to Jaroslava napadlo. „Už to vím! Budu příjmením Ježek!“

Jára měl také velkou radost, že Jaroslav Ježek už konečně našel své příjmení. Nakonec se Jára k Jaroslavovi odstěhoval, a jestli nezemřeli, skládají tam písničky dodnes. •

Slova v ofsajdu

Naše řeč jest plna slov, která jako kdyby se dnes již ocitla v postavení mimo hru. Posláním této rubriky jest některá z nich ctěnému P.T. čtenářstvu představit a ukázat tak, kolik krásných výrazů má čeština v záloze. Proto zde každý měsíc najdete tři slova, jejichž význam a použití se pokusíme ozřejmit.

nýbrž – spojka odporovací, používá se ve smyslu „ale“

„Tlučhuba nerekne, že lidé mají těch daní zrovna dost, nýbrž že náš lid úpí pod břemenem nesnesitelných daní.“ Karel Poláček, *Žurnalistický slovník*

alebrž – spojka odporovací a stupňovací, používá se ve významu „ale“, „naopak“

„To budiž nás všech přirozeností, abychom v protivenstvích strachem neschli, alebrž se zelenali jako strom odvahou a nadějí, abychom chyby své poznali a pevně stáli, když nepřátelé myslí, že nás přemohli a námi o zem udeřili, abychom byli jako skály.“ Alois Jirásek, *Skály: několik výlevů z dějin samoty*

anobrž – spojka stupňovací; dle slovníku používá se ve významu „dokonce“, „ale i“, „ba i“, praxe se však touto slovníkovou definicí příliš neřídí, najdeme ji spíše ve významu „aneb“, původně měla patrně význam „jelikož“ či „neboť“, jak se používá např. v *Bibli kralické*

„Zaměstnávání nesmí býti jednostranné, jen bavení vnitřní činnosti dítek, anobrž poutání a zajímání i tělesných jich sil.“ Škola a život, časopis pedagogický s přílohou

„Rekonstrukce atentátu na jeho Blahorodí, anobrž Výsost Františka Ferdinanda d. Esté“ Jiří Jaroš Nickeli, *České národní listy*

„Anobrž kdo jest mezi vámi, aby zavřel dvěře, aneb zapálil na oltáři mém darmo?“ *Bible kralická* •

Hromadná recenze

V Agónii se tradične vyskytujú všelijaké recenzie a odporúčenia. Toto číslo rozhodne není výjimkou. A co víc, požádali jsme celou redakci a učitelský sbor k tomu, aby doporučili knihu, jež k nim jakýmkoliv způsobem promluvila a rádi by ji přivedl na světlo světa i pro ostatní. A sice - jak trefně poznamenala paní profesorka Moravcová - je nejdůležitější, aby se člověk s nějakou knihou potkal ve správný čas, ve správném věku či správné situaci, ale třeba může být správným časem, věkem a situací právě tato chvíle. Posuďte sami!

Cormac McCarthy - Cesta

Kniha se odehrává ve světě zasaženém neznámou katastrofou. Není to ale jako klasický postapokalyptický román pro teenagery, má to mnohem hlubší myšlenku a donutí člověka se zamyslet. Je o otci se synem, kteří putují zničenou krajinou a snaží se přežít. O vztahu otce a syna, kluka, který vyrůstá ve strašném světě a nic jiného nezná, o beznaději a depresi, o tom, čeho všeho jsou lidé schopni (v dobrém i ve špatném smyslu). (Marta Majerová)

Kate Atkinson - "Život za životem" a "Bůh v troskách"

Obe knihy by som doporučila na zoznam povinnej literatúry. Svojím dejom zasahujú do obdobia a konfliktu 2. svetovej vojny. Vykresľujú ju skrze pohľad hlavných hrdinov, ktorých si čitateľ zamiluje a na konci sa s nimi bude len ťažko lúčiť. Prvá kniha je písaná netradičnou formou, hlavná hrdinka v nej niekoľko krát zomiera, ale vždy má možnosť žiť svoj život odznovu a zmeniť beh

udalostí, aby predišla svojej smrti z minulého života.

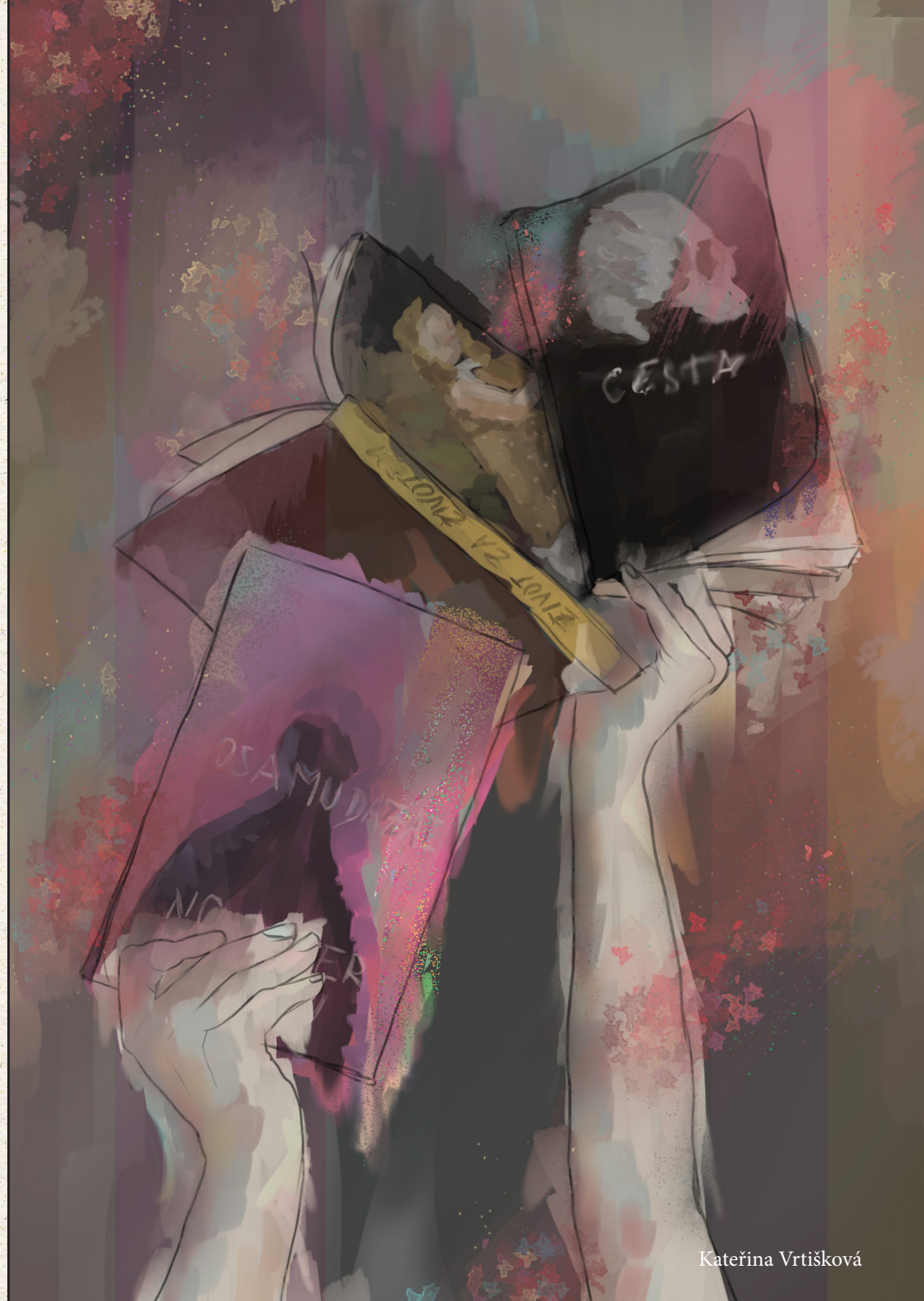
Druhá kniha je napísaná z pohľadu jej brata, anglického pilota...opisuje jeho život, život jeho rodiny a udalosti, ktoré poznamenali jeho pohľad na svet. Knihy sú veľmi dobre preložené do češtiny a čitateľa doslova pohltia. (Tamara Smutná)

<https://www.databazeknih.cz/knihy/zivot-za-zivotem-207727>

<https://www.databazeknih.cz/knihy/buh-v-troskach-287866>

Osamu Dazai - No Longer Human

Tato kniha je vyprávěna v první osobě hlavní postavou nazývanou Yozo, do níž autor promítl kousky své osobnosti. Ve třech dílech textů můžeme sledovat vývoj a zkušenosti hlavní postavy od jejího dětství po její dvacátý sedmý rok. Skrze svůj deník, který je čtený další osobou, Dazai odhaluje svoji „pravou“ stránku sebe společně se svým postupně vzrůstajícím odloučením od tehdejší společnosti. (Kateřina Vrtišková) •

Recept na pečený čaj

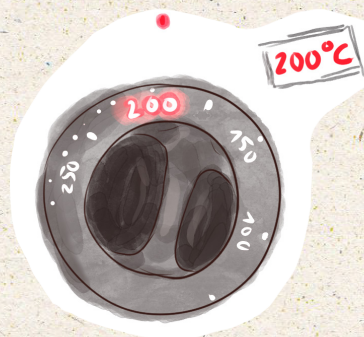
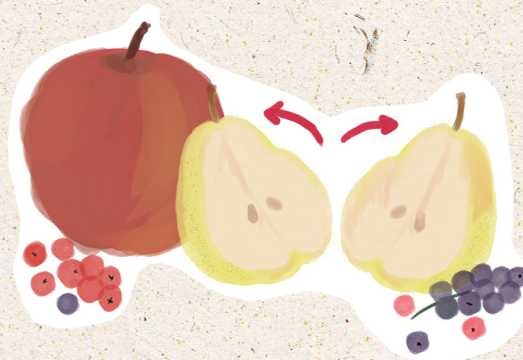
Nejen že vás pečený čaj zahřeje při chladných večerech, ale dokonce může zahřát u srdce i vaše blízké. Nevadí mu totiž, když ho necháte chvíli odstát a použijete ho jako vánoční dárek (přesto přeci jen doporučuji využít letošní Vánoce). Na přípravu není příliš náročný a výsledek je příliš chutný na to, aby nestál za pokus.

Potřebuješ

Cca 1 kg ovoce (jablka, hrušky, rybíz, švestky... cokoliv, co ti chutná), 1 čajová lžička skořice, 8-10 hřebíčků, cca 2 hrnky cukru, šťáva z jednoho citronu - ingredience lze dle chuti variovat

Postup

- 1) Umyjeme ovoce, zbavíme ho pecek a jader a nakrájíme ho na menší kousky.
- 2) V misce ho smícháme s kořením a zasypeme cukrem.
- 3) Vše důsledně promícháme a zalijeme šťávou z citronu.
- 4) Předehřejeme troubu na 200-250 °C a dáme ovoce péct do hlubšího plechu či kastrolu.
- 5) Pečeme zhruba 30 minut - zkrátka do té doby, než ovoce pustí dost šťávy.
- 6) Do vyčištěných sklenic (vyvařte např. horkou vodou) nalijte ještě horké ovoce se šťávou a položte je dnem vzhůru.
- 7) Vyčkejte, až skleničky i jejich obsah zchladnou, a i nadále je pak skladujte v chladu.
- 8) Na jeden hrnek čaje stačí přibližně 2-4 lžičky upečeného ovoce, zde ale není žádné jiné pravidlo než vaše vlastní chuť.

Colette

Přátelé, přeji vám hezký den a přináším vám další recenzi na válečný film. Dnes se mrkneme na Colette.

Colette je válečné drama o Vilim Feldovi, kterého ztvárňuje Jiří Mádla a který byl začátkem roku 1943 z Terezína poslán do koncentračního tábora Auschwitz-Birkenau neboli Osvětim-Březinka. Příběh vypráví o tom, jak se Vili, přezdívaný malé pivo pro svou velikost, zamiluje do Colette, ztvárněnou Cleméncí Thioly. Poté pro ní pašuje luxusní jídlo a mýdla, za což je brutálně zmlácen holí. To mu, jak jistě chápete, značně ztěžuje život v koncentračním táboře. Vedlejší zápletky mají velký vliv na hlavní děj. Malé pivo má v Osvětimi kamaráda, který ho často upozorňuje na jeho syna, který hraje v orchestru. Syna následně oběsí pro pokus o útěk a kamarád se rozběhne, aby ho chránil, což vede k tomu, že je rozstřílen. U této části jsem osobně skoro brečel.

Film je vyprávěn prostřednictvím Viliho, který o několik desítek let později píše o pobytu v Osvětimi knihu. Film zrežíroval Milan Cieslar. Podle Československé filmové databáze má film 67%, podle mne to došlo na hezkých 75%.

Příště se mrkneme na knihu Maus. Hezký den přeje Jirka Rousek. •

Nejlepší (přehlížené) přestupy léta 2020

Většina fotbalistů je přehlížena a moc lidí o nich neví. Příklady z poslední doby? Martin Ødegaard, Erling Braut Haaland, Giovanni Reyna, Ciro Immobile... Fór je v tom, že se staly superhvězdami a kometami tohohle roku. A s přestupy je to podobně. Jaké jsou nepřehlíženější? (Řídil jsem se podle českých médií – pozn. aut.)

Jérémy Doku

Znáte ho? Moc lidí ne. Hraje jako křídelník, a i přes tenhle fakt má na kontě 51 zápasů, 10 gólů a 8 asistencí. A to i v soutěžích jako UEFA Youth League nebo Champions League. V létě přestoupil z Anderlechtu do Rennes, ve kterém hraje sedmnáctiletý Eduardo Camavinga. A to ho koupili za 9 milionů. Nynější cena? 20 milionů. A je mu osmnáct let. Neuvěřitelné, co?

Wendel

Prošel akademií Tigre de Brasil a Fluminense a po roce v A-týmu odešel do Sportingu Lisabon, odkud pochází i hvězdy jako Cristiano Ronaldo nebo Bruno Fernandes. Střední záložník, 128 zápasů, 12 branek a 10 klíčových přihrávek na gól, a PPD (Points per Match = body za zápas) má podle webu transfermarkt.de 1.68 (Ronaldo má 2.21, za tuhle sezónu 2.50, Wendel za tuhle sezónu má velkou úspěšnost v lize, Doku za celé své působení 1.26). Přestoupil za 20 milionů eur do Zenitu.

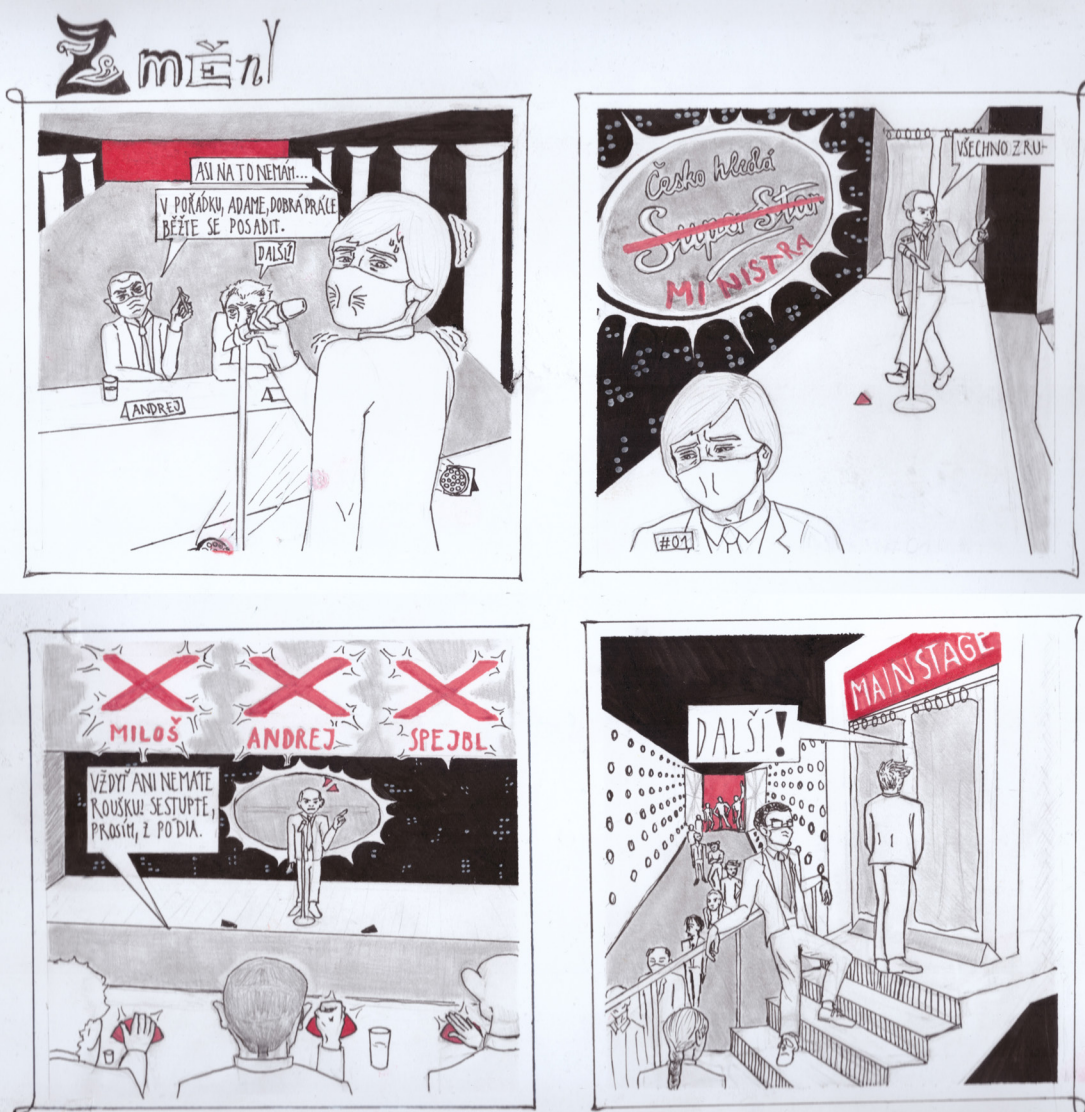
Arne Maier

Talent má, o tom žádná. V Herthě Berlín nedostal moc šancí, a tak ho pustili na hostování do Arminie Bielefeld, nováčka ligy, který získal 4 body (lépe než Schalke, které v roce 2018 bylo v Lize mistrů a získalo 3 body). Nemá zatím dobrý první dojem, ale podle mě ukáže schopnosti.

Tudor Băluță

Hráč Brightonu, v minulosti i hráč Viitorul Constanta, to má těžké. 3 miliony činí jeho hodnota podle webu transfermarkt.de a chodil po hostováních. Z ADO den Haag se vrátil na konci sezóny 2019/20 a poslali ho do Dynama Kyiv, který je v lize sice první, ale v Lize mistrů vyfasoval skupinu s Juventusem, Barcelonou a neškodným Ferencvárosem. Ale dostal minutovou stopáž v Lize mistrů a zatím nic moc nedokázal. Snad se ukáže v pravém světle. •

(Zdroje: transfermarkt.de, livesport.cz)

Radek Dočkal a Robert Dittman

Obrázkové vtipy

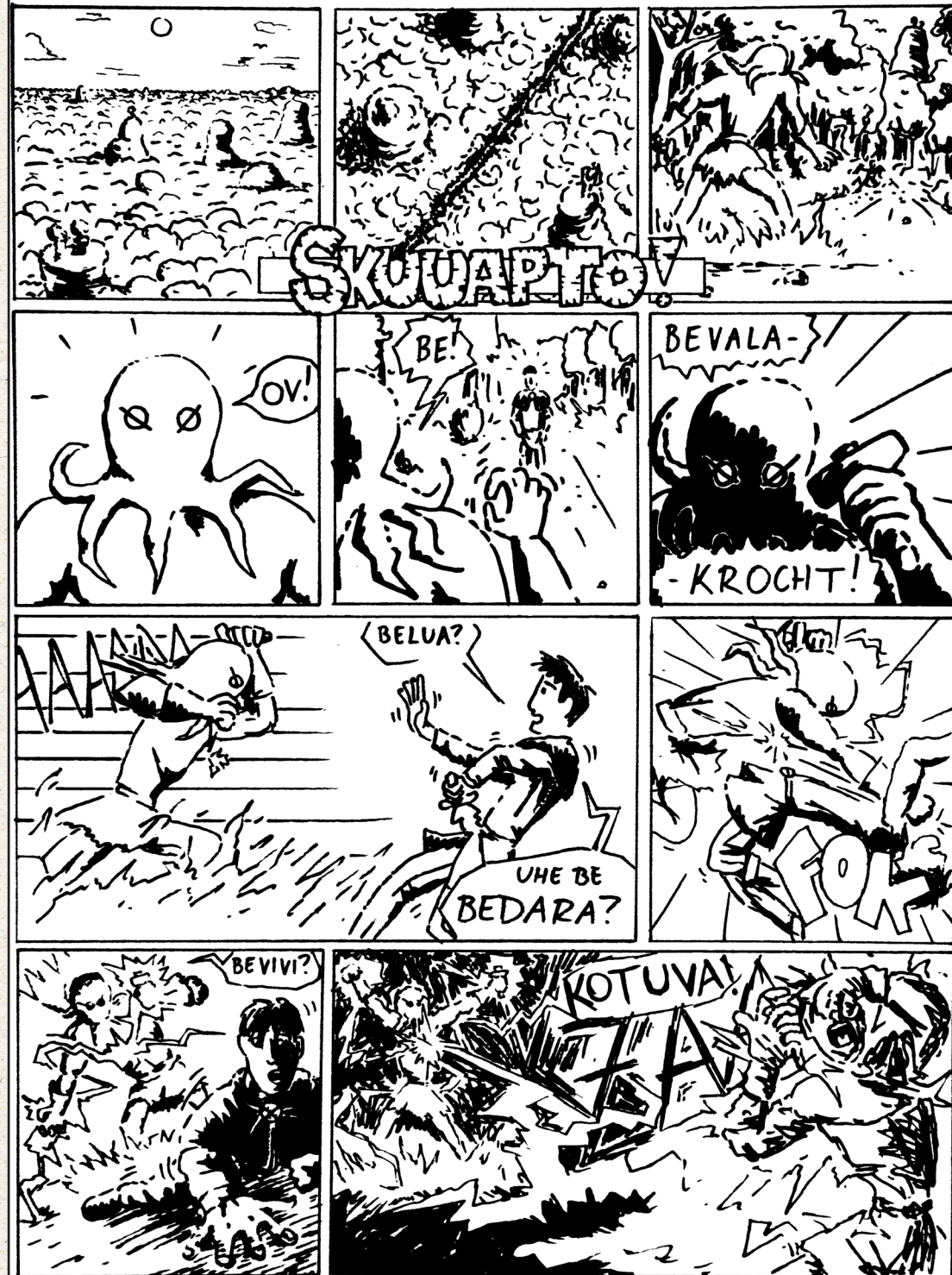
Jan Parolek

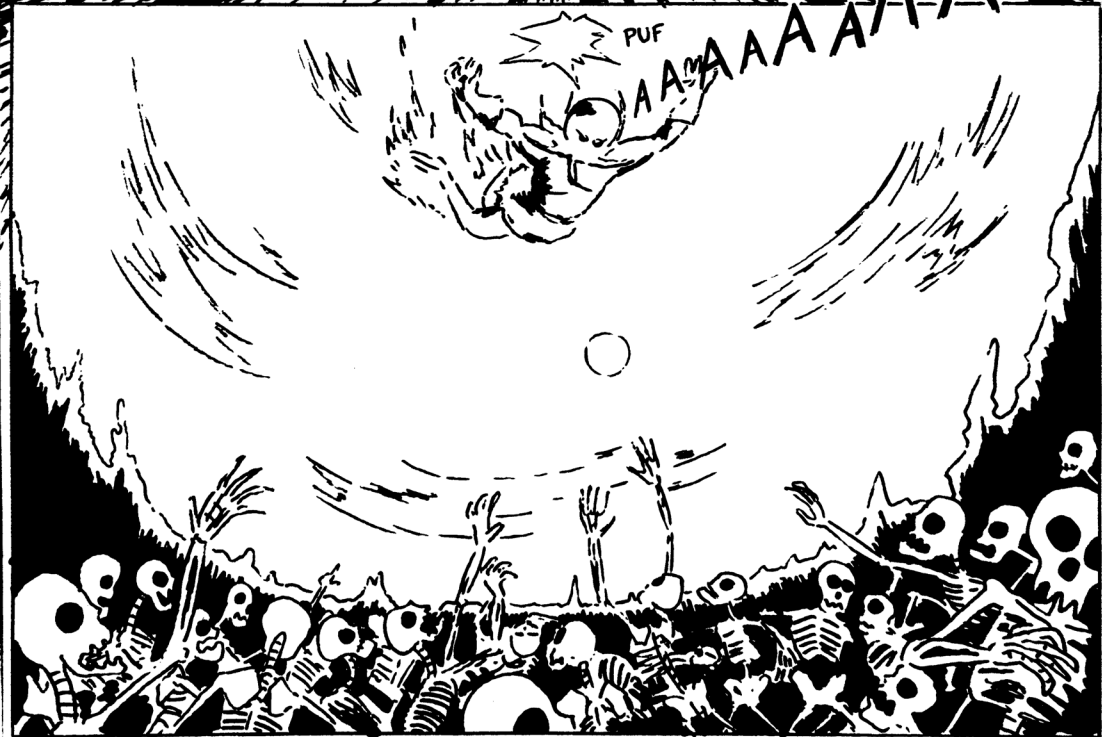
Komiks

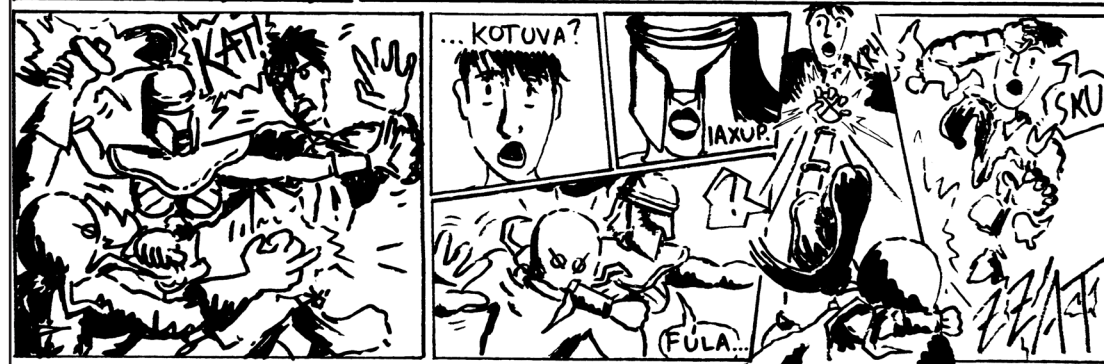
Podařilo se mi obstarat vzácnou památku. Jde o první část amatérského komiksu „Kotuva!“, zaslanou redakci Muriel někdy okolo roku 1972 od fanouška ze Souostrovi svatého Bercthuna, krátce před jeho katastrofálním potopením. Kvalita reprodukce neodpovídá bohužel moderním standardům, ale unikátnost díla spočívá především v tom, že jde o jednu z mála moderních písemných památek a vůbec jediný dochovaný komiks v bercthunštině, izolovaném pre-indoevropském jazyku.

Bohužel nemáme k dispozici překlad (bercthunština se vyučuje pouze na univerzitách v Aalborgu a Massachusetts), ani ostatní díly, ale myslím, že to lze považovat i za syého druhu plus. V dnešní době, kdy je v podstatě jakýkoliv kulturní poklad lidské civilizace na dosah několika kliknutí, si už jen těžko dokážeme představit svět, v němž se na nová díla, žánry, nebo dokonce celá média (jako například komiks) naráželo často nějakou shodou náhod, a překlad do češtiny byl spíše výjimkou. Průzkum takových nepoznaných vod pak probíhal nesystematicky, na přeskáčku a měl v sobě hodně tápání a palčivé touhy po poznání. Ta nebyla vždy uspokojena, když se, zvláště v případě zahraničních děl, nepodařilo například sehnat všechny díly série. O to více vzrušující ale byly ty fragmenty, které se ke čtenáři dostaly, a nejasné konce o to více dráždily představivost a v nejednom případě pohnuly fanoušky k vlastní tvorbě. Tento střípek kultury zmizelého souostrovi nám tak i v dnešní superinformační době zprostředkovává dobrodružství, které lze zažít jenom v kontaktu s neznámem.

– Jan Parolek

Christoph Slaměník

Natálie Barbora Skalská

Malíř podzimu

Sedne si na židli,
uchopí štětec
a vřel podzimu
dokreslí věnec.

Pak vezme červenou
na rudé tváře,
lecko si myslí,
že jen tak čmáře.

Však nové roční období
každého z nás osloví:

„Nebude teplo,
vemte si kabát,
vždyť všechny vlaštovky
už sedají na drát.

Nebude teplo,
vemte si čepice,
bez bundy vyšla by
jedině slepice.“

Barvu dřeva teď chce si vzít,
a čepičku z žaludu vřel dobarvit.
Také kmeny holých stromů
a pak z ateliéru šupky domů.

Konec září už se blíží,
malovat hodně těžko,
když už se vám oči klíží.
Nebojte se, on to stihne,
podzim se nám stěží vyhne. •

Vojtěch Tax

Listopad

Oranžové suché listí
Sotva nějaké zůstane
Ze stromů je poryv čistí
Kam ho vítr zavane?

Nebe kryje vrstva šedi
V chladném vzduchu mrzne dech
První vločky dolů letí
Rozpouští se na lidech

Ráno mlhy, večer chlad
Stále dříve padá noc
To prochází listopad
Už jen chvíle do Vánoc. •